

Bruxelles, den 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 for så vidt angår
bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1 BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 5. december 2017 vedtog Rådet Rådets direktiv (EU) 2017/2455¹ ("direktivet om moms på e-handel") om ændring af direktiv 2006/112/EF² ("momsdirektivet"), som bl.a.:

- udvider anvendelsesområdet for særordningerne for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer som defineret i artikel 358-369k) i momsdirektivet (den såkaldte "mini-one-stop-shop"-ordning), til alle typer tjenesteydelser samt til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, så mini-one-stop-shop-ordningen kan blive en one-stop-shop. "Mini-one-stop-shop"-ordningen giver leverandører af sådanne tjenester mulighed for at anvende en webportal i den medlemsstat, hvori de er registreret, med henblik på erlæggelse af moms, der er skyldig i andre medlemsstater
- indfører særlige bestemmelser for afgiftspligtige personer, der formidler visse leveringer til ikkeafgiftspligtige personer fra andre afgiftspligtige personer ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler.

Formålet med dette forslag er at fastsætte de yderligere regler, der er nødvendige for at støtte disse ændringer til momsdirektivet, der finder anvendelse fra den 1. januar 2021, idet en sådan støtte ikke kan opnås ved at gennemføre foranstaltninger, der er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011³ (herefter "momsgennemførelsesforordningen"). Dette vedrører navnlig bestemmelserne om elektroniske grænseflader, der muliggør levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer i EU fra afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU, og særordninger for angivelse og betaling af moms ved indførsel, hvor en one-stop-shop for fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande ikke anvendes.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område og Unionens politik på andre områder

Dette forslag fastsætter de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for at supplere direktivet om moms på e-handel, som er en del af momshandlingsplanen⁴.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Sammen med momshandlingsplanen er direktivet om moms på e-handel blevet udpeget som et centralt initiativ i strategien for et digitalt indre marked⁵ og i strategien for det indre marked⁶ og handlingsplanen for e-forvaltning⁷.

---

¹ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

² Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

³ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning) (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – "Mod et fælles europæisk momsområde – De svære valg"

2 RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Denne artikel giver Rådet bemyndigelse til ved enstemmig afgørelse efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg at vedtage bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes regler vedrørende indirekte skatter.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget behandler visse spørgsmål som følge af vedtagelsen af direktivet om moms på e-handel, som skal anvendes af alle medlemsstater på samme måde. Ændringerne skal navnlig sikre, at bestemmelserne om elektroniske grænseflader anvendes på en ensartet måde af alle medlemsstater for ikke at skabe smuthuller, som kan medføre et indtægtstab.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i direktivet om moms på e-handel og et velfungerende indre marked. Ligesom med nærhedsprincippet er det ikke muligt for medlemsstaterne at tage spørgsmålene op uden et forslag om ændring af momsdirektivet.

• Valg af retsakt

Forslaget kræver en ændring af momsdirektivet. Det fastlægger de særlige bestemmelser, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af visse bestemmelser i direktivet om moms på e-handel, når de tilstræbte mål ikke kan nås gennem vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, da de kræver ændring af grundlæggende bestemmelser i momsdirektivet. Dette vedrører navnlig bestemmelserne om elektroniske grænseflader, der muliggør levering af varer i EU foretaget af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU, og særordninger for angivelse og betaling af moms ved indførsel, hvor import-one-stop-shoppen ikke anvendes.

3 RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen gennemførte flere høringsrunder med medlemsstaternes myndigheder, både fra skatteforvaltningen og toldforvaltningen, inden for rammerne af gruppen om momssystemets fremtid. Den har ligeledes haft møder med de berørte virksomheder både inden for rammerne af ekspertgruppen vedrørende moms og målrettede møder med elektroniske grænseflader og posttjenester. Endelig blev der i marts 2018 afholdt en Fiscalis 2020-workshop i Malta, hvor repræsentanter for told- og skattemyndighederne og de berørte erhvervssektorer i fællesskab drøftede en række spørgsmål vedrørende gennemførelsen af direktivet om moms på e-handel.

---

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev foretaget en konsekvensanalyse af forslaget, som førte til vedtagelsen af direktivet om momsregler på e-handel. Det nuværende forslag ændrer kun, hvad der er nødvendigt for nogle af bestemmelserne i det pågældende direktiv.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Hovedformålet med forslaget er at udvide de bestemmelser, som vedrører afgiftspligtige personer, der driver elektroniske grænseflader såsom markedspladser, platforme og portaler, der formidler levering af varer i EU fra afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU. De foreslåede ændringer vil yderligere forenkle den administrative byrde for sådanne afgiftspligtige personer ved at gøre det muligt at indberette flere transaktioner i one-stop-shoppen og dermed forbedre momsinddrivelsen. Disse bestemmelser har derfor ikke nogen virkning for mikrovirksomheder eller SMV'er, der er etableret i EU.

4 VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige virkninger.

5 ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen overvåges af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC) støttet af it-underudvalget, Det Stående Udvalg Vedrørende Informationsteknologi (SCIT).

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 14a blev indarbejdet i momsdirektivet ved direktivet om moms på e-handel og fastsætter, at når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR (artikel 14a, stk. 1) eller levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til en ikkeafgiftspligtig person (artikel 14a, stk. 2), anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Dette opdeler en levering fra virksomhed til forbruger (B2C) fra leverandøren, der sælger varer ved hjælp af den elektroniske grænseflade til kunden, i to leveringer: leveringer fra den pågældende leverandør til den elektroniske grænseflade (B2B) og leveringer fra den elektroniske grænseflade til kunden (B2C). Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvilken forsendelse eller transport af varerne leveringen skal henføres til, for at bestemme leveringsstedet korrekt. I artikel 1, nr. 1), fastsættes det, at forsendelsen eller transporten skal tilskrives leveringen fra den elektroniske grænseflade til kunden, som også anført i erklæringen i Rådets protokol ved vedtagelsen af direktivet om moms på e-handel.

En direkte anvendelse af artikel 14a, stk. 2, vil medføre yderligere administrative byrder for de berørte selskaber samt en risiko for tab af momsindtægter som følge af betaling af moms gennem den elektroniske grænseflade til den leverandør, der sælger varer ved hjælp af den elektroniske grænseflade. Følgende ændringsforslag kan løse disse problemer:

- B2B-leveringen fra den leverandør, der sælger varer ved hjælp af den elektroniske grænseflade til den elektroniske grænseflade, er fritaget (artikel 1, nr. 2)), idet den pågældende leverandør er berettiget til at fradrage den indgående moms, han har betalt på køb eller import af de leverede varer (artikel 1, nr. 3)).
- Ifølge momsdirektivets artikel 369b som ændret ved direktivet om moms på e-handel kan one-stop-shoppen kun bruges til at angive og betale moms på fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og ikke på en indenlandsk levering af varer. Da de leverandører, der sælger varer ved hjælp af en elektronisk grænseflade, kan have en beholdning af varer i forskellige medlemsstater, hvorfra de foretager indenlandske leveringer, vil de elektroniske grænseflader, der anses for selv at have leveret disse varer, være forpligtet til at lade sig momsregistrere i samtlige disse medlemsstater for at angive moms på disse indenlandske leveringer. Dette ville fjerne forenklingen af one-stop-shoppen for elektroniske grænseflader og dermed resultere i yderligere forpligtelser for dem. Det foreslås derfor at tillade elektroniske grænseflader at bruge one-stop-shoppen, også til indenlandske leveringer til kunderne, når de skønnes at levere varerne selv i henhold til momsdirektivets artikel 14a, stk. 2. Dette kræver følgende ændringer af kapitel 6 i afsnit XII i momsdirektivet:
  - ændring af kapitlets overskrift og afsnit 3 (artikel 1, nr. 5) og 6)).
  - ændring af definitionen af forbrugsmedlemsstaten (artikel 1, nr. 7), litra a)
  - udvidelse af særordningens anvendelsesområde (artikel 1, nr. 8))
  - ændring af bestemmelsen om udelukkelse af en afgiftspligtig person fra særordningen (artikel 1, nr. 9))
  - tilladelse til, at disse indenlandske leveringer angives i one-stop-shoppens momsangivelse (artikel 1, nr. 10 og 11)).

Endelig foreslås der en sidste ændring af særordningerne for angivelse og betaling af moms ved indførsel, hvor one-stop-shoppen ikke anvendes til at angive moms på fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande. Ifølge artikel 369y til 369zb som indsat i momsdirektivet ved direktivet om moms på e-handel skal der foretages global betaling af moms ved indførsel til toldmyndighederne senest ved udgangen af måneden efter indførslen. Denne betalingsfrist er imidlertid ikke tilpasset fristen for den globale betaling af toldskylden i artikel 111 i EU-toldkodeksen om betalingshenstand indtil midten af måneden efter indførslen. Med dette forslag bringes fristen for udskudt betaling under denne særordning i overensstemmelse med den, der er fastsat i EU-toldkodeksen⁸ (artikel 1, nr. 12)).

Artikel 2 bestemmer, at foranstaltningerne træder i kraft fra den 1. januar 2021, som er datoen for anvendelsen af de relevante bestemmelser i direktivet om e-handel.

---

⁸ EUT L 269 af 10.10. 2013, s. 1.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF³ som ændret ved Rådets direktiv (EU) 2017/2455⁴ foreskriver, at når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, eller levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer. Da denne bestemmelse opsplitter en enkelt levering i to leveringer, er det nødvendigt at fastslå, hvilken af disse leveringer forsendelsen eller transporten af varerne skal henføres til for at bestemme leveringsstedet korrekt.
- (2) Mens en afgiftspligtig person, der ved hjælp af en elektronisk grænseflade formidler levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer i Fællesskabet, i overensstemmelse med eksisterende regler kan fradrage den moms, der er betalt til leverandører, der ikke er etableret i Fællesskabet, er der risiko for, at sidstnævnte ikke betaler moms til skattemyndighederne. For at undgå denne risiko bør leveringen fra den leverandør, der sælger varer ved hjælp af en elektronisk grænseflade, fritages for moms, mens leverandøren bør indrømmes ret til at fradrage den indgående moms, som selskabet har betalt i forbindelse med køb eller import af varerne.

---

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

- (3) Endvidere kan leverandører, som ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af en elektronisk grænseflade til at sælge varer, opbevare lagre i flere medlemsstater og kan i tillæg til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet levere varer fra dette lager til kunder i samme medlemsstat. I øjeblikket er disse leveringer ikke omfattet af særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten. For at mindske den administrative byrde bør de afgiftspligtige personer, der formidler levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer i Fællesskabet ved hjælp af en elektronisk grænseflade, som anses for at have modtaget og leveret varerne selv, også have mulighed for at anvende denne særordning til at angive og betale moms for de indenlandske leveringer.
- (4) For at sikre konsistens med hensyn til betaling af moms og importtold ved indførsel af varer bør fristen for betaling af importmoms til toldmyndighederne, når særordningerne for angivelse og betaling af moms ved indførsel anvendes, afstemmes med reglerne for told i artikel 111 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁵.
- (5) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁶ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (6) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- (1) I afdeling 2 i afsnit V, kapitel 1, indsættes følgende som artikel 36b:

"Artikel 36b

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med artikel 14a, skal forsendelsen eller transporten af varerne henføres til leveringen foretaget af denne afgiftspligtige person."

- (2) Følgende indsættes som artikel 136a:

"Artikel 136a

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, fritager medlemsstaterne levering af disse varer til denne afgiftspligtige person."

- (3) Artikel 169, litra b), affattes således:

---

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁶ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

"b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 136a, 138, 142 eller 144, artikel 146-149, artikel 151, 152, 153 eller 156, artikel 157, stk. 1, litra b), artikel 158-161 og artikel 164"

(4) Artikel 204, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

Medlemsstaterne må dog ikke anvende den i andet afsnit omhandlede mulighed på afgiftspligtige personer som defineret i artikel 358a, nr. 1, som har valgt særordningen for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet."

(5) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, affattes således:

"Særordning for afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer, foretager fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer"

(6) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, affattes overskriften således:

"Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, for levering af varer i en medlemsstat ved hjælp af en elektronisk grænseflade, der formidler sådanne leveringer, og for tjenesteydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten"

(7) Artikel 369a ændres således:

a) Nr. 3), første afsnit, affattes således:

"3) "forbrugsmedlemsstat ": en af følgende:

- a) i tilfælde af levering af tjenesteydelser den medlemsstat, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3
- b) i tilfælde af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes
- c) i tilfælde af levering af goder ved hjælp af en elektronisk grænseflade, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, denne medlemsstat."

b) Som stk. 3 tilføjes følgende:

"Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres. Hvis der er mere end én medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemsstater som er identifikationsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår."

(8) Artikel 369b affattes således:

"Artikel 369b"

Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer at gøre brug af denne særordning:

a) en afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

- b) en afgiftspligtig person, som formidler levering af varer i henhold til artikel 14a, stk. 2, hvor transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat
- c) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person.

Denne særordning finder anvendelse på alle varer og tjenesteydelser, der leveres i Fællesskabet af den pågældende afgiftspligtige person."

(9) Artikel 369e, litra a), affattes således:

"a) hvis han meddeler, at han ikke længere leverer varer og ydelser omfattet af denne særordning."

(10) Artikel 369f affattes således:

"Artikel 369f

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indsender elektronisk til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget levering af varer og tjenesteydelser omfattet af denne særordning. Momsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører."

(11) Artikel 369g, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Momsangivelsen skal indeholde momsregistreringsnummeret omhandlet i artikel 369d og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal svares moms, den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden:

- a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og leveringer af varer i henhold til artikel 14a, stk. 2, når forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat
- b) levering af tjenesteydelser.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 4.

2 Hvis varerne forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af følgende leveringer omfattet af denne særordning for hver medlemsstat, hvor varerne forsendes eller transporteres fra:

- a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet bortset fra sådant salg foretaget ved hjælp af en elektronisk grænseflade i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2
- b) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og levering af varer, når forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, foretaget af en afgiftspligtig person i henhold til artikel 14a, stk. 2.

For de leveringer, der er omhandlet i litra a), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det tildelte skatteregistreringsnummer fra hver af disse medlemsstater.

For de leveringer, der er omhandlet i litra b), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det tildelte skatteregistreringsnummer fra hver af disse medlemsstater, hvis de foreligger.

Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter forbrugsmedlemsstat."

(12) Artikel 369zb, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne stiller krav om, at den i stk. 1 omhandlede moms betales månedligt. Fristen for betaling svarer til den, der gælder for udligning af importtold i lignende situationer."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2021.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*